

[Grethe Philip.]

rådet, hvori jo også repræsentanter for de politiske partier sidder. For det overenskomstansatte personale gjaldt indtil for nylig ikke noget tilsvarende.

Jeg vil gerne her benytte lejligheden til at takke den højtærede finansminister, fordi han har imødekommet det ønske, der blev fremsat i finansudvalget om en stærkere parlamentarisk kontrol med nye personaleudvidelser inden for det medhjælpslønnede personale. Specielt anser jeg det for værdifuldt, at udvidelsen af det akademiske personale, ansat på overenskomstvilkår, fremtidig skal have lønningsrådets tilslutning.

Blandt statens udgifter til lønninger indgår også honorarer til medlemmer af råd, udvalg og nævn m. v.; selv om det kun er en mindre post i denne forbindelse, vil jeg gerne knytte et par bemærkninger hertil.

Efterhånden som lovgivningen udbygges, er der blevet oprettet et meget stort antal råd og nævn, der medvirker til lovenes gennemførelse i praksis. I disse råd og nævn m. v. inddrager vi værdifuld sagkundskab udefra, der både i principielle spørgsmål og ved afgørelse af enkeltsager er et meget vigtigt supplement til administrationen. Det har imidlertid vist sig overordentlig vanskeligt at finde frem til ensartede og acceptable retningslinjer for aflønningen af medlemmer i disse råd m. v. Ikke alene varierer arbejdet stærkt fra det ene råd og udvalg til det andet, men det er også meget varierende, i hvilken grad de enkelte medlemmer repræsenterer organisationsinteresser, og i hvilken grad de kan anses for at bidrage, om jeg så må sige, som neutral sagkundskab. Medlemmerne fra forskellige udvalg m. v. synes at følge hinandens aflønning med meget stor agtpågivenhed, og dette stiller store krav om honorarafgørelser, der føles ensartede. Honorarspørgsmålet er vanskeligt at løse; på den ene side bør staten ikke kræve en betydelig arbejdsindsats uden at ville yde rimelig betaling derfor, på den anden side må vi alle vende os imod en inflation i tildelingen af honorarer.

Vi kan dog vel i hvert fald sætte ind på ét punkt. Efter min mening bør afgørelser af, hvorvidt der skal ydes honorar, og med hvilken størrelse honorar eventuelt skal

ydes for arbejder udført i disse bestyrelser, nævn o. s. v., der er nedsat i henhold til lov, altid uden undtagelse henlægges til lønningsrådet. Det bør altså ikke, som jeg ser eksempler på i vor nyeste lovgivning, kunne ske, at der allerede ved lovens vedtagelse træffes bestemmelse om, at en bestyrelse eller et råd skal aflønnes. Lønningsrådet har langt bedre muligheder end folketinget for at foretage den nødvendige korrelation mellem honorar aflønningen i de forskellige bestyrelser, udvalg m. v., og denne vurdering bør ikke på forhånd være sat ud af funktion. Jeg håber, at den højtærede finansminister vil stille sig velvilligt over for disse tanker.

Jeg skal herefter gå over til nogle betragtninger vedrørende udgifterne med hensyn til de enkelte ministerier.

Jeg synes, der er grund til et øjeblik at standse op ved udgifterne til Grønland, der som nævnt i fremsættelsestalen stiger langt ud over det gennemsnitlige. Der er efterhånden ude i befolkningen vokset en meget stor interesse op for Grønland og for den grønlandske befolkning. Det er mit indtryk, at man hos mange møder en betydelig ansvarsbevidsthed over for den umådelige opgave, det er i løbet af et kort årsmål at føre befolkningen deroppe frem til en levedof, der tør sammenlignes med vor i det sydlige Danmark. Vi har store opgaver at tage op både på det erhvervsmæssige, det undervisningsmæssige og det sociale område, og jeg synes, man med stor fortrøstning kan gå ind for en hurtig yderligere udbygning, når man hører om de gunstige resultater, der allerede er opnået, og mærker den åbenhed, der vises over for alle disse problemer fra grønlænderne selv, både blandt mænd og kvinder. Men enkelte gange hænder det, at mennesker, der ikke har mulighed for at følge hele dette arbejde på nært hold, kommer med kritiske udtalelser i retning af, at vi ikke hernede gør nok for Grønland, og at dette arbejde skubbes i baggrunden for andet u-landsarbejde. Det foreliggende finanslovbudget vil klart kunne tilbagevise en sådan kritik.

Grønlandsministeriet viser driftsudgifter for det kommende år på netto 112 mill. kr. samt anlægsudgifter på 66 mill. kr., altså i alt 178 mill. kr. Lægges hertil netto-udgifter vedrørende den kgl. grønlandske